

Països àrabs

**Maya Zbib,
del Líban**

**Directora de teatre, intèrpret, escriptora
i cofundadora de la Companyia de
Teatre Zoukak**

És un moment de comunió, una trobada irrepètible que no s'ha trobat en cap altra activitat secular. És el simple acte d'un grup de persones que trien reunir-se al mateix lloc al mateix temps per participar en una experiència compartida. És una invitació a les persones perquè es converteixin en un col·lectiu, comparteixin idees i visualitzin formes de dividir la càrrega d'accions necessàries... per recuperar lentament la seva connexió humana i trobar similituds en lloc de diferències. És on una història específica pot traçar les línies de la universalitat... Aquí rau la màgia del teatre; on la representació recupera les seves propietats arcaïques.

En una cultura global de por rampant cap a l'altre, aïllament i soledat, estar presents junts, visceralment, en l'aquí i ara, és un acte d'amor. Decidir prendre el teu temps, lluny de la gratificació immediata i l'autocomplaença individual en les nostres societats extremadament consumistes i de ritme accelerat; anar més poc a poc, contemplar i reflexionar junts; és un acte polític, un acte de generositat.

Després de la caiguda de les principals ideologies, i com que l'ordre mundial actual està demostrant el seu fracàs dècada rera dècada, com podem tornar a imaginar el nostre futur? Donat que la seguretat i la comoditat són la principal preocupació i prioritat en els discursos predominants, podem participar en converses incòmodes? Podem creuar cap a territoris perillosos sense el temor de perdre els nostres privilegis?

Avui en dia, la velocitat de la informació és més important que el coneixement, els eslògans són més valuosos que les paraules i les imatges dels cadàvers són més reverenciades que les dels humans vius. El teatre està aquí per recordar que som fets de carn i os, i que els nostres cossos tenen pes. Està aquí per despertar tots els nostres sentits i per dir-nos que no necessitem engolir i consumir només amb la vista. El teatre està aquí per retornar el poder i el significat a les paraules, per posar el discurs dels polítics al lloc que li correspon... a l'arena de les idees i el debat, a l'espai de la visió col·lectiva.

Gràcies al poder de la narració i de la imaginació, el teatre ens ofereix noves formes de veure el món i de veure'ns els uns als altres; obrir un espai per a la reflexió comuna enmig de l'aclaparadora ignorància de la intolerància. Quan la xenofòbia, el discurs de l'odi i la supremàcia blanca han tornat a la vida sense cap esforç, després d'anys d'un treball ardu i dels sacrificis de milions de persones a tot el món per fer que siguin vergonyosos i considerar-los inacceptables... Quan se'ls dispara a nens i nenes adolescents i se'ls empresona per negar-se a complir amb l'injustícia i l'apartheid... Quan personatges de la bogeria i el despotisme de la dreta estan governant alguns dels principals països del primer món...

MISSATGE INTERNACIONAL DEL DIA MUNDIAL DEL TEATRE 2018

Quan la guerra nuclear apareix com un joc virtual entre “homes-nens” en el poder... quan la mobilitat es restringeix cada vegada més a uns pocs, mentre els refugiats moren al mar quan intenten entrar a les altes fortaleses dels somnis enganyosos, a la vegada que es construeixen murs cada vegada més cars... On hem de qüestionar el nostre món, quan la majoria dels mitjans s'han venut? Ni més ni menys que en la intimitat del teatre som capaços de repensar la nostra condició humana, imaginar el nou ordre mundial... col·lectivament, amb amor i compassió, però també amb confrontació constructiva a través de la intel·ligència, la resiliència i la força.

Venint de la regió àrab, podria parlar de les dificultats amb la que els artistes s'enfronten per fer el seu treball. Però sóc part d'una generació de creadors de teatre que se senten privilegiats ja que els murs que necessitem destruir sempre han estat visibles. Això ens ha portat a aprendre a transformar el que està disponible i a portar la col·laboració i la innovació als seus límits; fer teatre als soterranis, a les teulades, a les sales d'estar, als carrerons i als carrers, construint el nostre públic a mesura que avançem, en ciutats, pobles i camps de refugiats. Hem tingut l'avantatge d'haver de construir tot des de zero en els nostres contextos i concebre formes d'eludir la censura al mateix temps, creuant les línies vermelles i desafiant els tabús. Avui aquestes muralles s'enfronten a tots els creadors de teatre del món, ja que els fons mai han estat tan escassos i la correcció política és el nou censor.

Per tant, la comunitat teatral internacional, avui més que mai, té un paper col·lectiu a jugar per enfrontar-se a aquests murs tangibles i intangibles que es multipliquen. Avui més que mai existeix la necessitat de reinventar creativament les nostres estructures socials i polítiques amb honestedat i coratge. Per enfrontar les nostres deficiències i assumir la responsabilitat del món en què participem.

Com a creadors de teatre del món, no seguim una ideologia o un únic sistema de creences sinó que tenim en comú la nostra eterna recerca de la veritat en totes les seves formes, el nostre continu qüestionament del status quo, el nostre desafiament als sistemes de poder opressiu i, per últim, però no menys important, la nostra integritat humana.

Som molts, no tenim por i estem aquí per quedar-nos!